

Dr DŽUDIT RAJSMAN – Obrazovnim paketima koje nameću Srbiji deca se modeluju za pedofilske mreže

By [REPORTER](#) on [14. septembra 2017.](#)

Dr Džudit Rajsman (), foto PEČAT

Neophodno je da se ne dozvoli nastavak politike seksualizacije dece. Ljudi se u suštini ne slažu sa ovim procesima. Oni se zalažu za mnogo konzervativniji, hrišćanski odnos prema deci, porodici, njenoj ulozi i vrednostima

Sagovornik „Pečata“ dr Džudit Rajsman razobličila je *Novi seksualni poredak* za čije je uspostavljanje Rokfelerova fondacija odvojila ogromne svote novca, uloženo kako bi opskurna i opscena „istraživanja“, koja su sprovodili dr Alfred Kinsi i „Institut za seks“ na Univerzitetu Indijana na čijem je čelu on bio, postavila temelj za „seksualnu revoluciju“, uspostavljanje zakona kojima se normalizuju homoseksualizam i pornografija i uvođenje nastavnih programa u vrtićima i školama u kojima se deca modeluju po meri Novog svetskog poretka kao objekti za pedofiliju, pretvarajući svet u savremenu verziju Sodome i Gomore. Dr Rajsman je nedavno postavljena na čelo savetodavnog odbora organizacije „Veterani – za spasavanje dece“, odlučne da razotkrije najviše ešalone elitnih pedofilskih prstenova koji su se obrušili na našu decu.

Dr Džudit Rajsman (Judith Reisman) je autor knjiga: „Meki porno igra grubu igru“ (1991); „Kinsi, Seks i prevara“ (1990); „Kinsi, Zločin i konsekvence“ (1998, 2000, 2003); „Slike dece, zločina i nasilja u Plejboju, Pentahausu i Hustleru“ (1986, 1989, 1990); „Seksualna sabotaza: Kako je jedan ludi naučnik pokrenuo epidemiju korupcije i zaraze u Americi“ (2010). Dr Rajsman je svoju karijeru posvetila višedecenijskom istraživanju procesa tokom koga je seksualnost postala moćno oružje za formatizaciju čoveka po meri moćnih interesa. Njena istraživačka misija usmerena je na izlaganje, dekodiranje i borbu protiv modela seksualnosti čiji je naučni utemeljitelj bio Dr Alfred Kinsi (Alfred Kinsey) na čijim je studijama: *Seksualno ponašanje muškarca* (1948) i *Seksualno ponašanje žena* (1953) zasnovano funkcionisanje seksualno-industrijskog kompleksa kao edukaciono-pornografsko-homoseksualno-farmakoindustrijskog giganta koji umrežen i opremljen metodama, tehnikama manipulacije, kontrole i formatizacije pojedinaca, naroda i država,

bespogovorno nameće svoj model sveta, orvelijanski nazivajući apsolutnu, totalnu i totalitarnu neslobodu, kontrolu i inženjering – ljudskim pravima i slobodama.

* Dr Rajsman, istraživanja kojima ste razotkrili seksualno-industrijski kompleks i ulogu Dejvida Rokfelera i Alfreda Kinsija u njegovom uspostavljanju, danas su u centru pažnje. Nedavno ste odabrani za člana savetodavnog odbora specijalne grupe: „Veterani – za spasavanje dece“, na čijem je čelu bivši pripadnik Nejvi sila – snajperista i instruktor za obučavanje u borbama, Kreg Sojer (Craig Sawyer). Da li činjenica da ste vi i vaše delo danas okosnica borbe protiv monstruoznog pohoda globalista na decu i dečiju seksualnost, otvara prostor za nadu?

Amerika je pod kontrolom opscenog zla – pedofilskog kulta. Veoma sam zadovoljna što sam nedavno odabrana za člana savetodavnog odbora tima za specijalne operacije sastavljene od bivših specijalaca, obaveštajaca, profesionalaca veoma dobro obučenih za svaku vrstu borbe. U timu su i bivši najviši pripadnici federalne izvršne vlasti, internacionalnih kontraobaveštajnih službi, filma i televizije. To je sjajan tim: „Veterani – za spasavanje dece“, na čijem je čelu Kreg Sojer, bivši specijalac Nejvi sila. Ti ljudi su rešeni da razotkriju najviše ešalone elitnih pedofilskih prstenova koji su se obušili na našu decu. Neki od pripadnika najviših ešalona vlasti učestvuju u satanističkim ritualima u kojima se sprovodi ritualno satanističko zlostavljanje i ubijanje dece.

Veoma je ohrabrujuće i da je Trampova administracija otvorena za uvide koje predstavljam javnosti tokom poslednjih četrdesetak godina. Veoma je teško danas poricati realnost mojih istraživanja u kontekstu užasa sa kojim se suočavamo, ali ostaje da vidimo. Struktura moći je takva da ne možemo znati kako će se stvari u SAD razvijati. Neohodno je da ljudi ne dozvole da se nastavi politika seksualizacije dece. I ljudi se u suštini ne slažu sa ovim procesima. Oni se zalažu za mnogo konzerativniji, hrišćanski odnos prema deci, porodici, njenoj ulozi i vrednostima.

Takvom se predstavlja i američka administracija, a da li će izdržati na tom putu, ostaje da vidimo. Tokom poslednjih meseci Trampova administracija je uhapsila nekoliko hiljada pedofila, što se pod Obamom nije dešavalo. Veoma je obeshrabrujuće stanje uma, odnosno bezumlja koje je dominantno na svim našim univerzitetima a koje se prenosi na naše studente. Univezitetne vlasti: dekanı univerziteta, predsednici univerziteta, profesori svih univerzitetskih disciplina, unisono i sa neverovatnom odlučnošću podržavaju politiku seksualnosti Novog svetskog poretka. Radi se o ljudima na pozicijama od velikog poverenja i ugleda u društvu.

Navešću jedan primer: Trebalo je 1984. godine da za Ministarstvo pravde u administraciji Ronalda Regana, radim na istraživanju porasta zloupotrebe dece tokom vremena. Dobila sam grant od 800000 dolara –što je komplementarno sa nekoliko miliona dolara danas. Ispostavilo se da moj Američki univerzitet u Vašingtonu DC, to istraživanje nije odobrio. Takođe, u to vreme nije odobrio ni moje istraživanje o Alfredu Kinsiju. I zbog toga mi nemamo nikakve podatke od 1984.godine do danas koji bi nam predstavili pravu sliku o stanju uma naše nacije. Ne znamo takoreći ništa o uništavanju naše dece kojem su bila podvrgnuta sa svih strana, što je podržano i od tzv.levice i desnice.

* “Podesta mejlovi“ su, iako je Vikiliks objavio veoma mali procenat mejlova koje je Hilari Klinton razmenila sa šefom svog izbornog štaba, Džonom Podestom, po svemu sudeći, najviše uticali na ishod predsedničkih izbora u SAD, najviše zahvaljujući pretnji da će se obelodanjivanjem novih 650.000 mejlova razotkriti pedofilska mreža i njena povezanost sa „Vašingtonskim prstenom“. Mejlovi su pokazali da su pedofili instalirani na najvažnije pozicije u svetskoj strukturi moći u svetu.

Tačno je da su pedofili instalirani na vodeće pozicije. To je urađeno zahvaljujući dugotrajnom delovanju strukture koju sam nazvala „seksualno-industrijski kompleks“ koji obuhvata: 1. „naučnu oblast“ seksologiju ili takozvano „sistematsko izučavanje seksualnog ponašanja“ (koje neprekidno, navodnim novim „naučnim“ dokazima pomera granice „normalnosti“ u seksu); 2.

fondacije (koje između oastolog finansiraju i etabliranje najrazličitijih LGBT organizacija širom sveta); 3. pornografiju; 4. farmaceutske industriju.

Trenutna kampanja seksualno – industrijskog kompleksa usmerena je na legalizaciju pedofilije. Podsetiću vas da je Američka psihijatrijska asocijacija (APA) 1973. uklonila homoseksualnost sa svoje liste „poremećaja“ – na osnovu glasanja svojih članova. Taj potez APA-e postavio je temelje za legitimizaciju homoseksualizma. I, pazite: 22 godine nakon toga, 1995, APA je uklonila pedofiliju i sadizam iz klasifikacije „poremećaja“ svog Dijagnostičkog i statističkog priručnika IV (Diagnostic and Statistical Manual IV).

Kao i kada je u pitanju homoseksualna propaganda i psihološke operacije umekšavanja (desenzitizacije – uklanjanje otpora prema homoseksualizmu), kojima su bile potrebne godine delovanja da bi nas dovele tu gde smo danas, pedofilski lobi istim koracima „normalizuje“ seksualni odnos tipa „odrasli – dete“. I, opet su profesionalci Američke psihijatrijske asocijacije na njihovoj strani.

Od kako je Donald Tramp na mestu predsednika SAD, preko 5.200 ljudi iz Pentagona je uhapšeno zbog zlostavljanja dece! Oko stotinu slučajeva je istraženo i proglašeno torturom nad decom u cilju seksualnog „uživanja“. To nije slučaj samo sa Pentagonom već i sa Ministarstvom spoljnih poslova i ostalim vodećim institucijama koje upravljaju državom.

Sada, zahvaljujući ogromnom novcu Rokfelera, Gejtisa i Soroša, na čelu država, poput Hrvatske na primer, u koju sam bila pozvana kako bi raskrinkali politiku seksualnosti Novog svetskog poretka, nalaze se pedofili. To se dešava širom sveta i UN su deo te strukture. Rokfelerov, Gejtsov i Sorošev novac (onih koji su proglašeni „filantropima“) finansiraju strukture koje realizuju njihove interese – pre svega UN, koje podržavaju abortus i monstroznu seksualizaciju dece, pokušavajući da snize starosnu granicu pristanka na seksualne odnose na deset godina i niže.

I ta granica se neprekidno smanjuje.

Ti, takozvani „filantropi“ finansiraju isključivo univerzitet koji ispunjavaju njihovu agendu uspostavljanja novog seksualnog poretka i totalitarne kontrole. To se veoma dobro vidi iz „Podesta e-mail“-ova i Vikiliksa, koji predstavljaju izvanredno značajan izvor informacija. Džon Podesta i njegov brat su kreirali ono što se plasiralo kao „vrhunska umetnost“ a da bi to bilo moguće u organizaciji velike laži učestvovali su FBI i svi iz zakonodavnih i izvršnih struktura vlasti. Dakle, čitava struktura vlasti je premrežena pedokriminalcima.

Treba razumeti da je jedan od najvažnijih igrača u tom lancu – farmaceutska industrija – kompanije koje stiču bogatstvo na osnovu seksualno prenosivih bolesti. Farmaceutske kompanije zarađuju neverovatno bogatstvo na vakcinaciji naših beba, najpre nametanjem svojih proizvoda – vakcina, a potom i na rezultatima koje time postižu. Pedijatrijski autizam i čitav spektar poremećaja učenja predstavljaju izvor neverovatnog bogatstva od bolesne dece, naročito ukoliko pravni sistem neke zemlje obezbedi legitimitet i zakonsku osnovu za njegovo sprovođenje u formi mandatorne vakcinacije. Bogatstvo se stiče na onesposobljavanju naše dece za normalan život, jer nema roditelja koji će se predati kada je u pitanju budućnost njegovog deteta.

* Razobličili ste najmračnije tajne seksualnog „istraživanja“ Alfreda Kinsija, kao jedne od najbolje skrivenih naučnih prevara koja je postavila moralne osnove za seksualnu revoluciju u SAD, 60-tih godina prošlog veka i omogućila normalizaciju homoseksualizma, pornografije, pedofilije, incesta, sadomazohizma, grupnog seksa – uspostavljanje Novog seksualnog poretka. Alfred Kinsi ne bi, međutim, ništa uradio da nije bio pod direktnim patronatom Dejvida Rokfelera.

Dejvid Rokfeler, koji je nedavno umro u 101. godini, zaslužuje apsolutnu pažnju u našoj analizi. Osnivač „Standard oila“ i nekadašnji najbogatiji čovek na svetu, koga establišmentski mediji slave kao najznačajnijeg filantropa koji svoja dobra dela ostvaruje preko Rokfelerove fondacije, finansirao je pokrete dizajnirane za seksualni inženjering (seksualnu revoluciju) i njenog inauguratora Alfreda Kinsija.

Dejvid Rokfeler je pionir u socijalnom inženjingu. Od 1900-tih, Rokfelerova fondacija, pokrenula je mnogobrojne projekte u čijoj realizaciji sada učestvuju Džordž Soroš i Bil Gejts. Mračna strana ovih napora nikada neće biti uključena u razmatranje dela i života ovog monstruma.

Rokfelerova fondacija, finansirala je eugeničke projekte Trećeg rajha a kasnije dva najveća američka eugenička projekta: program seksualne revolucije Alfreda Kinsija i Margaret Sanger – abortus po porudžbini i populacionu kontrolu, plasiranu pod sintagmom „planirano roditeljstvo“. Planirano roditeljstvo je nagradilo fondaciju Rokfeler i njegovu familiju za njihove zasluge populacionoj kontroli, tako što je dodelilo nagradu „Margaret Sanger“ – Džon D. Rokfeleru Trećem 1967. godine.

Treći element u tom mozaiku zla je „Plejboj“ Hju Hefnera koga su finansirali Kinsijev institut i „Planirano roditeljstvo“, u cilju promovisanja masovnog promiskuiteta. Hefner je kreirao potrebu za promiskuitetnim ciljevima „Planiranog roditeljstva“.

Rokfelerovlja fondacija, bila je glavni izvor prihoda za pedofila Alfreda Kinsija. U svojoj knjizi „Seksualno ponašanje Amerikanaca“, Kinsi je tvrdio da je dete seksualno biće od rođenja te da su seksualni odnosi sa odraslima neškodljivi. Dokaz je prikazao u pet tabela u kojima je opisivao „orgazme“ pri serijskom seksualnom zlostavljanju i silovanju dece od dva meseca starosti pa naviše. Urlici, padanje u nesvest, konvulzije dece, bili su opisivani kao „orgazmi“ od strane Kinsija – sadomazohističnog bi-homoseksualnog pedofila.

Rokfelerova fondacija je finansirala i medijski cunami koji je ovo pedofilsko smeće pretvorio u validne, naučno zasnovane činjenice. Kinsijeva lažna nauka se i danas predaje na univerzitetima. Alfred Kinsi je kreirao rangirajuću skalu (Heterosexual–Homosexual Rating Scale) kojom je klasifikovao seksualne identitete. Heteroseksualci i monogamisti su bili na samom dnu ove skale koja je sugerisala da je fleksibilnost seksualnog identiteta poželjna. Ne vrhu je – razume se- pozicionirao homoseksualnost. Jasno i prirodno, budući da je Kinsi bio homoseksualac i pedokriminalac, sadista i sadomazohist, ovisnik o pornografiji i sve te njegove abrevijacije danas se smatraju kulturno prihvatljivim i široko su promovisane u popularnoj kulturi: filmovima, televiziji, knjigama, časopisima, reklamama itd. Normalizacija, kulturna validacija i mejnstrimizacija homoseksualnosti, jedan je od najvećih preokreta i može se smatrati trijumfom Alfreda Kinsija. Čitav ovaj proces normalizacije Sodome i Gomore traje od 1948. godine.

* Kinsijeva knjiga: „Seksualno ponašanje Amerikanaca“ bila je zaslužna za lansiranje pornografske industrije, oličene u Plejboju koga je 1954. osnovao Hju Hefner. Kako je zapravo dizajniran Plejboj?

„Plejboj“ je dizajniran da izvede zaokret ka pedofiliji, sodomiji i incestuoznom seksu sa decom. Plejboj je prvi pornografski magazin za momke sa koledža – srednjoškolce. Ta pornografija je dizajnirana da zavede čitaoce, odnosno gledaoce, jer tu i nema šta da se čita, već je to magazin koji se gleda, i to je izvedeno veoma pametno i sveobuhvatno. U to vreme počinju da se promovišu Rotšildi i tzv. „elita“. Plejboj je vrveo od devojaka iz Francuske, Norveške – koje su gledali tinejdžeri – zapravo deca, kako bi ih uveli u seksualni život. Plejboj predstavlja dečiju pornografiju.

Hju Hefner nije imao seksualna iskustva dok je bio u koledžu. Nije izgubio nevinost sve dok nije bio veren, kao i većina momaka u to vreme. 1950-ih najveći broj srednjoškolaca nije praktikovao seks, zato što su se čuvali za izabranice svoga srca. Kao i devojke. I onda se Hefner upoznao sa Kinsijevom knjigom, a Kinsi je iskoristio situaciju posle Drugog svetskog rata kako bi izmenio sliku o Amerikancima servirajući laži kojima je „dokazao“ da 95% Amerikanaca uživa u devijantnom seksu. Njegovi „izveštaji“ su slavljani kao dokaz da Amerikanci žele da budu seksualno slobodni u aktivnostima kakve su ne samo homoseksualizam, već i pedofilija. Hefner, a i čitav svet su u to poverovali jer je Kinsi radio pod autoritetom „nauke“ i akademije. I Hefner je egzaltirano uskliknuo: „Ja ću biti Kinsijev pamfletista! Ja ću obučiti druge ljude, reći im istinu o našim roditeljima i njihovoj seksualnosti!“.

I, Hefner je obučio milione ljudi širom sveta Kinseijevom seksu baziranom na pedofiliji. Samo nekoliko ljudi je shvatilo da se radi o procesu usmerenom protiv muškosti, kao i da duplerice *Plejboja* vode u impotenciju. Zapravo, sva pornografija stvara impotenciju u gledaocu – muškarcu.

* *Plejboj* magazin vas je 1994.godine tužio pred holandskim sudom za klevetu zbog toga što ste ga na holandskoj televiziji optužili za produkciju dečije pornografije i propagiranje incesta. Holandski sud vas je, međutim, oslobodio optužbe. Opišite nam, molim vas, taj proces.

Optužila sam *Plejboj* na holandskoj televiziji javno i namerno. Ljudi iz rukovodećih struktura holandske TV kompanije su se bili prepali od Hefnerove tužbe. Ja sam mi onda poslala hrpe dokaza: ogroman broj fotografija koje je *Plejboj* objavljivao, precizno datiranih i evidentiranih, kao dokaz da su moje tvrdnje tačne. Epilog je taj da je holandski sud, i to liberalniji nego američki, zaključio da je Hefner proizvodio i distribuirao dečiju pornografiju i – ja sam dobila sudski proces. Sudija je presudio u moju korist. Hefner se žalio na sudiju koji mu je odgovorio: „Zbog čega ne tužite dr Rajsman u SAD? Vi svakako imate resurse za taj sudski spor“. Ali, razume se, Hefner to nikada nije uradio. Zašto? Pa morao bi da se osloni na prezentovanje dokaza. A njegov magazin je sav posvećen dečijoj pornografiji. Kinski i Hefner su sistematično – od 1948.godine širom otvorili vrata seksualnom zlostavljanju dece.

Deset godina posle *Plejboja*, pokrenut je *Penthaus* magazin. Vrata za pornografiju, bila su širom otvorena.

I, što je najstrašnije: Kinsijeve i Hefnerove aktivnosti pokrenule su reviziju zakona o seksualnim prestupima preko „Model penal koda“ (Model Penal Code) krivičnog zakona iz 1955, koji je nazivan „Kinsijev zakon“ čime je legalizovan masovni abortus, istopolna sodomija i podstaknuto širenje pedofilije i epidemija dečije pornografije.

* Rokfelerova fondacija se diči svojom ulogom u promovisanju Kinsija. Da li je Kinsi odabran sa jasnom namerom da kreira „naučnu“ bazu na kojoj bi mogao da se sprovede seksualni inženjering američkog naroda kao i svetske populacije i uvede zakon kakav je „Model penal kod“ koji takav inženjering štiti i podržava?

Odgovor na vaše pitanje je „DA! Apsolutno!“.

Zašto je Kinsiju Rokfeler dao tako značajno mesto? Kinsi je bio niko i ništa u toj oblasti. Bio je zoolog. Merio je insekte zvane „šišarac“. Razlog zbog koga je Rokfeler dao Kinsiju pare i učinio ga super slavним, je taj što je u razgovoru sa njim shvatio da je Kinsi pervertit, voljan da uradi sve stvari koje su se od njega tražile.

Podsetiću vaše čitaoce da je 1954. Kongres SAD, zabrinut zbog uticaja koji velike fondacije oslobođene od plaćanja poreza imaju na nacionalno, socijalno, ekonomsko i političko blagostanje, oformio Komisiju na čijem je čelu bio republikanac Karol Rijs (Carol Reece) iz Tenesija, kongresmen i heroj iz Prvog svetskog rata. Rijsov komitet potvrdio je ono što je sudija Vrhovnog suda, Luis Brandes (Louis Brandeis) jednom prilikom rekao u vezi sa ovim fondacijama: da su one postale država u državi i da služe postizanju političkih ciljeva. Rijsova komisija je izvestila da je stara svetska aristokratija ujedinjena sa naslednicima američkih „barona pljačkaša“ uspela da ostvari kontrolu nad ogromnim resursima „delujućim izvan političkog procesa“.

Veoma je zanimljivo da je Rijsova komisija istražila svu dokumentaciju grantova koje je dodelila ova fondacija – osim jednog. Nije im bilo dozvoljeno da zavire u Kinsijeve fajlove. Kongresu je rečeno da ne sme da zaviri u Kinsijev dosije! Komisiji je izričito stavljeno do znanja da će njen rad biti obustavljen ukoliko se istraga o Kinsijevoj delatnosti nastavi.

Zbog čega? Zbog toga što, da je te 1954.godine američka javnost saznala na čemu počiva Kinsijev rad, on i njegov tim bi bili uhapšeni i ne postoji ni jedan način na koji bi bio izglasan zakon poput „Model penal koda“.

Javnost bi saznala bi šta je Kinsi sa svojim sradnicima radio u takozvanoj sobi 34, gde je seksualno zloupotrebjeno 317 dece u formi naučno – protokolarnog istraživanja koje je podrazumevalo da saradnici štopericom mere vreme za koje su deca, pod dejstvom stimulusa koje su dobijali od „naučnika“, doživljavala ono što je Kinsi registrovao kao orgazam.

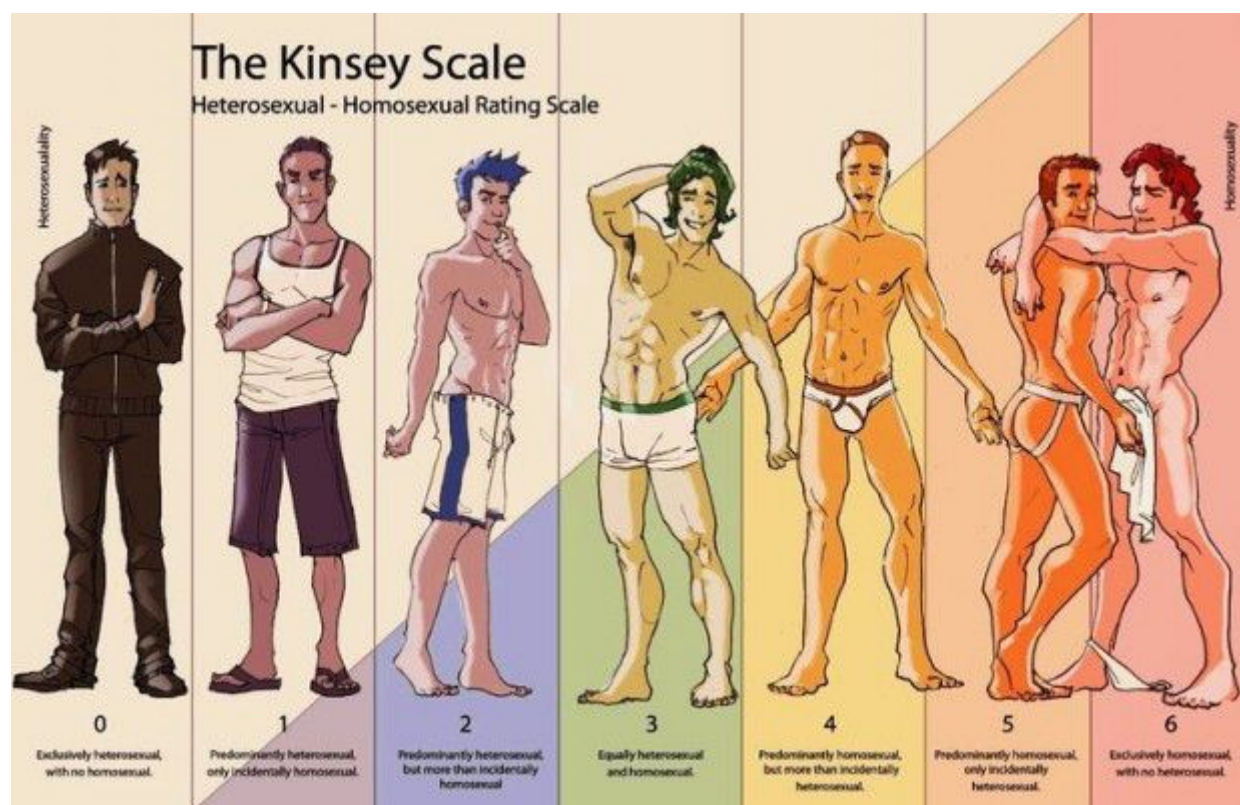
Tom prilikom silovana su deca, počevši od bebe od 2 meseca starosti do petnaestogodišnjaka: tokom 24 sata, neprekidno, kako bi doživela ono što su oni nazvali „orgazam“. Na osnovu takvih „istraživanja“ je

Kinsi zaključio da su dečaci, uprkos nasilnim reakcijama i plakanju, uživali u ručnoj i oralnoj stimulaciji koju su sprovodili pedofili. Za Kinsija je ono što bi svi drugi ljudi videli kao silovanje bilo tek „seksualna igra“ sa decom, potpuno „bezopasna i neškodljiva“, naročito ako je dete „dalo saglasnost“. Kinsi je takođe svom istraživanju priključio i ovo ohrabrujuće zapažanje: „Žensko dete, prema našoj evidenciji može da doživi orgazam sa 4 meseca“.

Institut Kinsi, koji se nalazi na Indijana univerzitetu, nastavlja da odbija da za javnost otvori arhive o delatnosti tima Alfreda Kinsija kojim su „dobijeni podaci“ o dečijoj seksualnosti.

Da je javnost videla Kinsijeve grafičke tabele 31-34, one nikada ne bi bile objavljene u knjizi, o njima se ne bi pisalo u novinama i magazinima.

Šta bi bilo da je taj užas bio predložen američkoj javnosti? A trebalo je ta opskurna „istraživanja“ pretočiti u zakon. Model Penal Code je prvi nacionalni zakon koji je regulisao sferu seksualnih prestupa (do tada su postojali samo zakoni pojedinačnih država u sastavu SAD). Rokfeler se ogromnim svotama svog novca založio za Model Penal Code koji je u potpunosti prepisao sve „zaključke“ do kojih je Kinsijev tim došao.

Tako je došlo do sveopšte liberalizacije seksa: seksualno obrazovanje ušlo je u škole – zasnovano na Kinsijevim „naučno utemeljenim“ nalazima, obilato finansiranim i podržanim od strane Rokfelerove fondacije i moćnih interesa koji su znali da je u pitanju prevara. I što je još važnije, Kinsijevo istraživanje je postavilo osnovu za ustanovljenje zakona skrojenih od strane Američkog pravnog instituta čiji je osnivač, kao i SIECUS-a – Saveta za informacije i obrazovanje o seksu Sjedinjenih Država, takođe Rokfelerova fondacija. Model Penal Code, bio je pažljivo dizajniran kako bi obezbedio pravnu podršku preokretu na polju zakonske regulative koja je do tog trenutka zabranjivala seksualne odnose pre braka, vanbračnu zajednicu, sodomiju, homoseksualizam, za silovanje se dobijala doživotna robija a u nekim državama SAD i smrtna kazna, preljuba je bila protivzakonita i onaj koji bi je upražnjavao ostajao bi bez kuće, automobila, novca i starateljstva nad decom, bio bi od javnosti smatran moralnom gnjidom i ništarijom. Dakle, promenjeni su svi zakoni koji su se ticali seksa i sve sfere koje su se doticale seksa morale su da budu revolucionisane.

Rokfelerov novac je dat u cilju destabilizacije ove zemlje. Do 1947. Kinsiju je dato 40.000 dolara godišnje od strane Rokfelerove fondacije, što je u to vreme bila ogromna svota novca. Na vrhuncu ovog projekta, Kinsijevi grantovi iznosili su polovinu svih donacija Rokfelerove Fondacije. Grantovi su

omogućili angažovanje tima asistenata koji su obavili, sakupili i analizirali intervjue na hiljade „ispitanika“ – muškaraca i žena, koji je trebalo da predstavljaju presek američke populacije. Ova istraživanja, omogućila su Kinsiju da napravi bazu individualnih slučajeva koji su pružili statističku potporu za zaključke o seksualnim navikama Amerikanaca.

* Da li ste bili iznenađeni kada je u januaru 2009.godine, Plejboj objavio listu najuticajnijih muškaraca i žena u sferi seksa? Na prvom mestu bio je Alfred Kinsi.

Pa, naravno – Kinsi. Mezimac Rokfelerove fondacije! Bez Rokfelerove fondacije, Kinsi ne bi imao šanse da postane otac seksualne revolucije. Bez Kinsija i njegove seksualne revolucije i Hefnerovog uspeha kao Kinsijevog pamfletaša, „Planirano roditeljstvo“ ne bi moglo da postane multimilijarderski gigant za abortuse, koji sada isisava prihode od Rokfelerovih naslednika. Još 1915.godine, kada je Dejvid Rokfeler rođen, sudija vrhovnog suda Luis Brandejz, svedočio je o opasnostima postojanja velikih „filantropskih“ organizacija poput Rokfelerove fondacije zbog moguće kontrole specijalnih interesa koji se maskiraju kao dobročinstvo. „Stvara se država u državi koja je toliko moćna da prevazilazi kapacitete bilo koje obične, socijalne ili industrijske inicijative“ – tvrdio je Brandejz. „Ta moć je potpuno nespojiva sa demokratijom“.

Finansiranje Kinsijeve pedofilske agende seksualnih sloboda i njen domino efekat na pravni sistem, društvo i kulturu, omogućilo je razvoj moderne pedofilske porno industrije i epidemiju trgovine ljudima, kao i eugeničku praksu „Planiranog roditeljstva“. Naša savremena Sodoma i Gomora i njihova normalizacija svakako pokazuju koliko je bio u pravu sudija Brandejz. Doprinos Dejvida Rokfelera ovoj krvavoj destruktivnoj zaostavštini nikada ne sme biti zaboravljen.

* Na koji način je Kinsijev rad pokrenuo revoluciju u seksualnom obrazovanju najpre u američkim školama, a sada i globalno?

Revolucija u seksualnom obrazovanju u SAD, počela je 1960-ih, kada su Kinsijevi učenici dominirali akademskim komisijama koje su izdavale akreditacije za seksualne edukatore. Pre toga, seksualno obrazovanje se sastojalo od ljudske biologije i reprodukcije, higijene i braka. Nakon što je Kinsi objavio svoje nalaze, nekoliko grupa se zalagalo za podučavanje dece da su „seksualna bića“ od rođenja, i da moraju biti svesna svih vrsta seksualnog ponašanja. Savet za informacije i obrazovanje o seksu Sjedinjenih Država (SIECUS – sada Savet za informisanje i obrazovanje o seksualnosti) i Planirano roditeljstvo su lideri u stvaranju takvih nastavnih planova i programa. Kinsijev institut je stvorio SIECUS 1964. godine sa eksplicitnim ciljem da uključi Kinsijevu filozofiju u programe seksualne edukacije SIECUS i „Planirano roditeljstvo“ zajednički rade na postavljanju školskih sistema sa nastavnim programima zasnovanim na Kinsijevim istraživanju.

Deca se uče u školama da budu objekti za pedofiliju. Oni koji su to osmislili, dobro znaju da je mozak dece moguće oblikovati, deci se govori da mogu da imaju oralni i analni seks sa onim koga izaberu – bilo da je dečak ili devojčica, odrasla osoba – bilo ko, petogodišnjaci se uče kako da masturbiraju, i to se sve odvija pod zaštitom zakona. Kinsijev institut je član UN i oni sprovode treninge širom sveta. Sigurna sam

da imaju svoje reprezentante i u Srbiji. Kinsijev institut je napravio i aplikaciju za mobilne telefone preko koje ohrabruju ljude širom sveta da stupe u bilo koje seksualne aktivnosti u bilo kom starosnom dobu. Deci se danas sugeriše da bi trebalo da upražnjavaju analni seks.

Devojčice i žene su masovno u SAD uključene u sodomiju, dečaci su zavisni od pornografije i mi se suočavamo sa velikim problemima kada se radi o maloj deci. Ne samo dečacima. Jednom sam bila gost u hrišćanskom kampu i prišla mi je devojčica od oko 12 godina. Bila je veoma zahvalna na mojoj prezentaciji – ona je bila zavisna od pornografije još od vremena kada je imala 7 godina, i tokom moje prezentacije, shvatila je da je to problem. Pre petnaestak godina, nakon predavanja prišlo mi je dete koje je takođe bilo u osnovnoj školi i postavilo mi pitanje: „Dr Rajsman, naša nastavnica seksualnog vaspitanja nam je rekla da možemo da izbegnemo trudnoću ako koristimo kondom. Htela sam da vas pitam: da li, ako nemamo kondom, možemo da koristimo aluminijumsku foliju“? Gospode Bože, pomislila sam. Čemu uče decu koja bi trebalo da budu predana radu, da se igraju, da se družu? Umesto toga, izložena su perverziji i to u našim školama.

Radi se o procesu osvajanja ljudske populacije i integriteta muškaraca i žena. To danas veoma dobro vidimo u najnovijem naletu Novog svetskog poretka ka promociji transdžendera i retorici koja sugeriše da je ljudski identitet fluidan, čovek može da bude bilo šta. Kreirana je čitava skala identiteta i to pod okriljem nauke. **Kakva je to vrsta ludila!? Pod „seksualnim obrazovanjem“ deci se serviraju LGBT seksualni materijali. Nastavni kurikulumi kojima se to omogućava, plasiraju se pod uticajem specijalnih tela instaliranih u ministarstvima, uvezanih sa globalnim strukturama.** Ovi materijali bi normalno bili klasifikovani kao „štetni za maloletnike“ – opsceni, čija distribucija bi se u bilo kom drugom okruženju smatrala za zlostavljanje dece. Takvo je stanje u SAD gde smatram da bi Izvršna naredba predsednika Trampa i/ili slična akcija nacionalnih lidera pomogla da se uoči masovna seksualna eksploatacija dece u našim javnim, privatnim i parohijalnim školama koje se finansiraju novcem poreskih obveznika.

Od obdaništa pa do 12-og razreda škole, distribuira se opscenost i to je među najhitnijim dečijim pitanjima javne politike sa kojima se suočavamo. Ova praksa garantuje potrošače za ranu, masovnu pornografiju i abortus, zajedno sa seksualnim zločinima, trgovinom dece, dečijim seksom i sada epidemijom dečije pornografije.

* Prosledila sam vam „Stručno uputstvo za primenu obrazovnih paketa za učenje o temi seksualnog nasilja u obrazovno-vaspitnim ustanovama“ koje je nedavno „Grupa za zaštitu od nasilja i diskriminacije“, koja deluje pri Ministarstvu prosvete, objavila na sajtu Ministarstva. „Obrazovni paketi za učenje o temi seksualnog nasilja nad decom“ izrađeni su kako bi postali „deo redovnog postojećeg nacionalnog kurikuluma, odnosno nastavnog plana i programa“. Kakav je vaš sud o ovim materijalima?

Pogledala sam programe koje ste mi poslali, koje su u Srbiji pokušali da ubace u sistem. Tim programima se deca treniraju za domaće i internacionalne predatorske mreže. U isto vreme, propagandni obrazac nalaže da se u medijima govori o zlostavljanju dece u porodici. To je uobičajena mantra.

Ovde je dovoljno znati da deca imitiraju ponašanje koje posmatraju – ili bar ponašanje koje im je predstavljeno kao normalno i prikladno. Programiranje popunjeno pojmovima koji im se serviraju u vaspitno obrazovnoj formi će imati tendenciju da proizvede decu po meri Novog svetskog poretka. Najgore što možete detetu da uradite je da mu u mozak ubacite slike sa seksualnim sadržajem i to podržite autoritetom vaspitača, učitelja i nastavnika. Kada se detetu govori o seksu i kada mu se serviraju slike i postavljaju pitanja tipa: „Da li želiš da te dodiruju“? „Gde želiš da te dodiruju“ – dete se oseća uplašeno. Ono oseća da takva pitanja ne bi trebalo da mu se postavljaju i ispunjava ga mešavina velikog uzbuđenja i straha. Pedofilski monstri, postavljeni na rukovodeće pozicije upravo to stanje kod dece žele da izazovu širom sveta, jer je to stanje koje seksualni pervertiti i sadisti obožavaju – mešavinu straha, sramote i seksa.

Biljana Đorović